

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ซาบซึ้งในหทัย [๒๓]
ตอน เตรียมใจให้พร้อมที่จะฟังธรรมและมีธรรม

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ซาบซึ้งในหทัย [๒๓] ตอน เตรียมใจให้พร้อมที่จะฟังธรรมและมีธรรม

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

อันเนื่องมาจากหนังสือเล่มใหม่ "เก็บไว้ในหทัย" ที่ อาจารย์คำปิ่น อักษรวิสัย ปธ.๙ วิทยากรของมูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา รวบรวมจากธรรมบรรยาย โดย ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ตามสถานที่ต่าง ๆ เป็นการรวบรวมและบันทึกข้อความสั้น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาสำหรับผู้ที่มีเวลาน้อย เฉพาะอย่างยิ่ง เป็นข้อความที่เกื้อกูลแก่ผู้ใหม่ที่เริ่มสนใจในคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และสะสมความเข้าใจในเหตุและผลพอที่จะ

เข้าใจได้ โดยความเข้าใจในเบื้องต้นนี้เอง จะเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้บุคคลสามารถเกิดศรัทธา สนใจ มีความเพียรที่จะศึกษา เข้าใจในความละเอียด ลึกซึ้ง ของพระธรรมที่ทรงแสดงยิ่ง ๆ ขึ้นไป ตามลำดับ เป็นสิ่งมีค่าสูงสุดสำหรับทุกบุคคลในสังสารวัฏ เป็นอริยทรัพย์อันประเสริฐ ที่จะติดตามไปเป็นเสบียงอันอุดม เป็น "บุพเพกตบุญญา" คือบุญที่ได้เคยกระทำไว้แต่ปางก่อน ที่ได้ทำไว้แล้ว ในชาตินี้ ของชาติหน้าและชาติต่อ ๆ ไป ในสังสารวัฏ

ข้าพเจ้าได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรรณพ หอมจันทร์ ส่งข้อความการสนทนาระหว่างท่าน กับท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่มีต่อหนังสือ "เก็บไว้ในหทัย" เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๒ มาให้ข้าพเจ้า เมื่อได้อ่านแล้วก็รู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาและความปรารถนาดีของท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่คิดแต่จะเกื้อกูลให้ทุกคนมีความเข้าใจ ธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงอยู่ตลอดเวลา

ในทุกการสนทนา ผู้ที่สะสมความละเอียดมา เมื่อได้พบท่าน ย่อมได้รับประโยชน์จาก "แม้คำเพียงคำเดียว" ที่ได้ฟังจากความเมตตาของท่าน หนทางของปัญญาที่จะ นำพาบุคคลออกจากทุกขในสังสารวัฏ ย่อมมาจากปัจจัย ของความเป็นผู้ละเอียด ไม่เหิน พิจารณา ไตร่ตรอง ใคร่ครวญแล้ว ๆ เล่า ๆ จากคำที่ได้ฟังจากผู้ที่เคยกล่าว ความจริงจากการศึกษาและเข้าใจในความละเอียดลึกซึ้ง ยิ่งของพระธรรมที่ทรงแสดง เพื่อเกื้อกูลผู้อื่นให้เข้าใจด้วย ด้วยเมตตาอันยิ่งมาตลอดระยะเวลายาวนานกว่า ๖๐ ปี แล้ว จึงใคร่ขออนุญาตนำความนั้น มาแบ่งปันให้ทุกท่าน ได้ทราบและพิจารณาด้วย เพื่อประโยชน์คือความเข้าใจ ธรรมที่มั่นคงขึ้น ตามควรแก่กาล ดังนี้

“เก็บไว้ในหทัย”

เตรียมใจพร้อมฟังธรรม

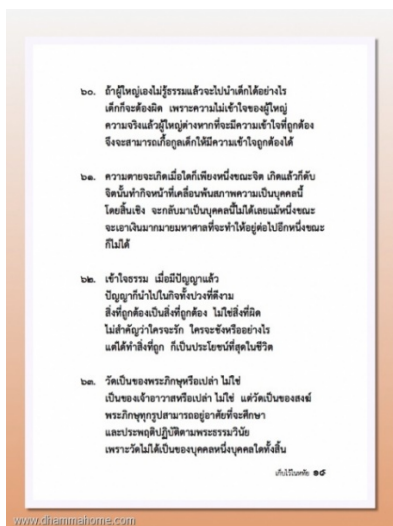
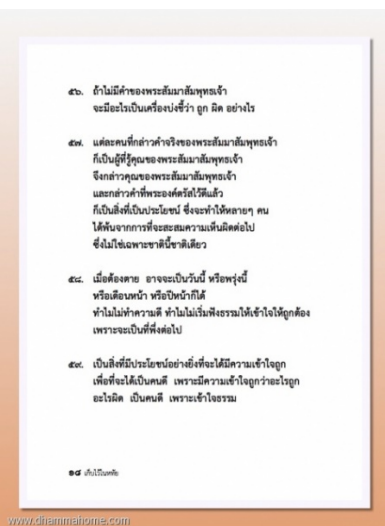
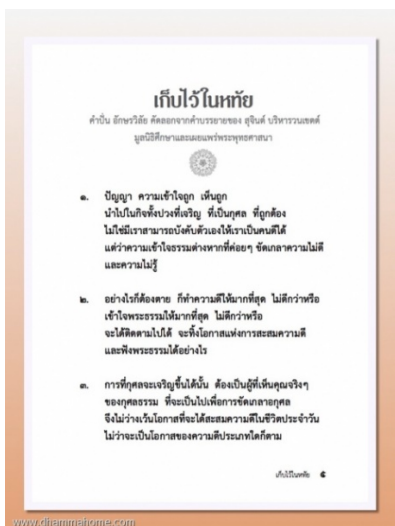
จากการสนทนาธรรมกับ

ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์

เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน พุทธศักราช

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

หนังสือเล่มสุดท้าย ที่คุณคำป่นรวบรวม อันนั้นเป็นการตระเตรียมใจให้พร้อมที่จะเข้าใจธรรมและมีธรรม เพราะว่า ถ้าเขาไม่รู้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นประโยชน์ เขาก็ไม่สนใจ แต่นี้ให้คิดถึงตัวเองว่า ความดีกับความชั่ว "เริ่มคิด" แล้วใช้ไหมว่า ทำไมความชั่วถึงจะหมดไปได้ ถ้าไม่มีความรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ที่กำลังปรากฏ ก็ยัง "เป็นเรา" ซึ่งเกิดเพราะความไม่รู้ ความชั่วนั้นก็เกิดจากความไม่รู้ คือต้องให้เขาเห็นประโยชน์จริง ๆ ของการเข้าใจพระธรรม ไม่ใช่ว่าฉันกำลังศึกษาพระธรรม แต่ฉันไม่รู้หรือว่าพระธรรมเป็นอย่างไร เดียวนี้มีหรือเปล่า? อะไรเป็นพระธรรม? และพระธรรมจะเป็นสติปัญญาได้ไหม? เมื่อไหร่? ก็ไม่มีความเข้าใจ ก็ตามตัวหนังสือไป สติปัญญามี ๔ ก็นั่งง่วนกันไป!!!

- ผศ.อรรถนพ : ก็คือค่อย ๆ นำเขา จากการสนทนา มาสู่ความเป็นธรรม
- ท่านอาจารย์สุจินต์ : โดยเขาไม่รู้เลยว่า หนังสือเล่มนี้ จะเป็นการเตรียมตัวเตรียมใจรับธรรม อย่างสมมติว่า เราเปิดธรรมเดี๋ยวนี้ คนที่อยู่กับเราไม่ฟัง ไม่สนใจด้วย เพราะเขาไม่ถูกเตรียมมาที่จะพิจารณาตัวเองก่อน และเพื่อที่จะเป็นคนตรง ว่า ดีคือดี ชั่วคือชั่ว ลองเอามาอ่านสักอัน อันไหนก็ได้ เป็นเรื่องตรงที่เป็นการเตรียมตัวที่จะเป็นพุทธบริษัท ไม่ใช่เข้ามาฟังธรรมแล้วไม่รู้ว่าจะฟังทำไม!
- ผศ.อรรถนพ : ฟังไปเยอะเยอะมากมาย
- ท่านอาจารย์สุจินต์ : แต่นี้ช่วยปรับจิตใจให้เป็นคนตรง มีเหตุมีผล พิจารณาให้ถูกต้อง จนเขารู้ว่ามันไม่ใช่เรา!! อันนี้มันก็ธรรมดา แล้วก็คิด พอคิดแล้วก็เป็นคนตรง เลยรู้ว่าอะไรจริง อะไรไม่จริง
- ผศ.อรรถนพ : ท่านอาจารย์ช่วยเพิ่มเติมหน่อยครับว่า ทำไม "เก็บไว้ในหทัย" จึงเป็นการเตรียมใจที่จะได้ศึกษาพระธรรมต่อไป
- ท่านอาจารย์สุจินต์ : ต้องเอามาอ่าน คุณวรรณิ อ่านเลย จะได้ฟัง จะได้คิด
- คุณวรรณิ : "เข้าใจธรรมเมื่อมีปัญหาแล้ว ปัญหาก็นำไปในกิจทั้งปวง ที่ดีงาม"
- ท่านอาจารย์สุจินต์ : เห็นไหม แค่นี้ถูกไหม? แม้ยังไม่รู้จักว่าปัญหาคืออะไร แต่ก็เริ่มรู้ว่าถ้าไม่ใช่ปัญญา ก็ต้องเป็นไปในฝ่ายอกุศล
- คุณวรรณิ : "สิ่งที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ไม่ใช่สิ่งที่ผิด ไม่สำคัญว่าใครจะรัก ใครจะชังหรืออย่างไร แต่ได้ทำสิ่งที่ถูก ก็เป็นประโยชน์ที่สุดในชีวิต"
- ท่านอาจารย์สุจินต์ : แค่นี้เบาๆ แต่ว่าเริ่มคิด เป็นการเตรียมใจที่จะรับธรรม ลองคิดดู คนอื่น ขณะที่เราเปิดธรรม เขาไม่ฟัง เพราะเขาไม่ได้เตรียมใจมา
- ผศ.อรรถนพ : เพราะว่า ใจที่ไม่พร้อมจะรับธรรม

www.dhammadhome.com

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

รับธรรมไม่ได้เพราะไม่รู้ ไม่รู้คุณค่าของธรรมจึงไม่ฟัง ลองรู้คุณค่าสิ ก็ทั้งอย่างอื่นหมดเพื่อฟัง!!! แต่พอไม่รู้คุณค่า ก็เปิดไปเถอะ ก็ไม่ฟัง หรอก พุดไปสิ มากัน ๔๐๐ คน ก็ดูเว็บไซต์บ้าง ทำอะไรบ้าง เรา ไม่ได้ต้องการอย่างนั้นเลย!! ไม่ได้ต้องการจำนวน!!! อย่างเดียวคือ ขอให้คนที่สามารถเข้าใจพระธรรมได้ ได้เข้าใจพระธรรม ได้เข้าใจความจริง!!! เพราะไม่อย่างนั้นก็จมลงตลอดทุกชาติในสังสารวัฏ หาทางออกก็ออกไม่ได้!!! เพราะมันมีตมมาก และมันถูกล้อมไว้หลายชั้น!!

จะอ่านตอนอื่นอีกไหม? แค่อ่าน แค่คิด ก็รู้แล้วว่าอะไรถูก อะไรผิด!!

คุณวรรณิ :

"เมื่อต้องตาย อาจจะเป็นวันนี้หรือพรุ่งนี้ หรือเดือนหน้า หรือปีหน้า ก็ได้ ทำไมไม่ทำความดี? ทำไมไม่เริ่มฟังธรรมให้เข้าใจให้ถูกต้อง? เพราะจะเป็นที่ฟังต่อไป"

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

แค่นี้ ทั้งเล่ม เป็นการเตรียม ก่อนที่จะรับธรรม ถ้าไม่มีการเตรียม ฟังก็ไม่รู้เรื่อง!!!

ผศ.อรรถนพ :

เหมือนสิรองพื้น

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

ธรรมตัวจริงไม่ติดเข้าไปหรอก ถ้าไม่ได้เตรียมใจ

ผศ.อรรถนพ :

ถ้าใจไม่พร้อมที่จะรับธรรม แต่ในเล่มนี้จะค่อย ๆ ทำให้มีกุศลในขั้นต้น

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

คิด...ไตร่ตรอง...เห็นประโยชน์...

ผศ.อรรถนพ :

มีเหตุมีผล เริ่มปูพื้นฐานความเป็นกุศลและความมีเหตุมีผล ที่พร้อมจะฟังด้วยดี

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

เพราะฉะนั้น เหมาะทุกที่ ทุกสถานการณ์เลย ถ้าเป็นคนที่ไม่เริ่มไตร่ตรอง ฟังแล้วคิด!! แล้วจะเอาอะไรมาค้านประโยคไหน? (เพราะเป็นจริงทั้งหมด) แล้วก็ เป็นการนำเสนอธรรมได้ อย่างข้อความที่ว่า "จะตายวันไหน" จริงไหม? เห็นอย่างนี้ก็ตายได้ หลังจากวิจิตรหมดเท่านั้น แล้วก็รู้ด้วยว่าเมื่อไหร่ และความจริงมันแสนสบาย มันไม่รู้!! เพราะว่า มันเหมือนภวังค์เลย ปฏิสนธิ

ภวังค์ จุตี โลกไม่ปรากฏ ไม่มีอะไร มีแต่จิตซึ่งเกิดขึ้นทำกิจพัน
ความเป็นบุคคลนี้แล้วปฏิสนธิก็สืบต่อทันที ใหม่เอี่ยม ลืมเก่า!!!

คุณแม่บุญเหนือ อักษรวิสัย
อ่าน "เก็บไว้ในหทัย"
และบอกว่า ดีมาก ๆ

ผศ.อรรถนพ :

ท่านอาจารย์สุจินต์ :

จตุก็เหมือนกับปฏิสนธิกับภวังค์ในชาตินั้น เหมือนกัน แต่พอ
ปฏิสนธิ ก็เปลี่ยนบุคคลไปเลย แต่ความยึดถือเอื้อโย มั่นเอยะ
ใช่ จุติจิต เป็นจิตประเภทเดียวกันกับปฏิสนธิ เราไม่รู้ จุตีประเภท
เดียวกับภวังค์ ก็ไม่รู้อีก ใช่ไหม? อารมณ์ไม่ปรากฏ แล้วไปกลัว
อะไร? แล้วมันแค่ ๒ ขณะ มันขัดกันเหลือเชื่อ ว่าใครจะไปรู้ได้ ใช่
ไหม? ปัญจทวาราวชชนจิต ไม่ใช่จักขุวิญญาณ เห็นไหม?
เพราะฉะนั้น จุตีปุบ ปฏิสนธิต่อทันที ไม่มีเราเลยสักนิด!! ทั้ง ๆ ที่
ตอนที่ยังอยู่ ยังไม่ตาย "มีเรา" หมดเลย!! แต่ความจริง ไม่มีเรา ก็
ปรากฏให้เห็นใจ จากชาติก่อนคุณอรรถนพเป็นใคร? ตายอย่างไร?
เวลานอนหลับเหมือนเลยกับตอนปฏิสนธิ เพราะไม่มีอะไรปรากฏ
มีแต่จิต ที่ต้องเกิดขึ้นเพราะผลของกรรม แล้วก็ต้องรู้สิ่งซึ่งต่อจาก

ชาติก่อน ขณะสุดท้ายก่อนจะตายรู้อะไร (ก็รู้นั่น) นี่ตาย คือ พ้น
แล้ว หหมดแล้ว เคลื่อนแล้ว ไม่เหลือแล้ว แล้วมันก็ใหม่ ก็ไม่ใช่เรา!!
แต่มันเหมือนเป็นเราตั้งแต่เกิดจนตาย มันไม่มีอะไรที่น่ากลัวเลย นี่
คือปัญญา แต่ถ้าไม่มีปัญญา เราก็อโย...เราจะตาย แบบไหน เราจะ
ตายอย่างไร เราจะตายตอนนี้หรือเราจะตายตอนนั้น ไม่ต้องคิดเลย
มันก็เหมือนกับตอนที่เราจะหลับนั้นแหละ!!!

กราบเท้าบูชาคุณท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนา อ.คำปิ่น อักษรวิสัย ผู้เรียบเรียง รวบรวม และบันทึก "เก็บไว้ในหทัย"
ขอบพระคุณและอนุโมทนา ผศ.อรรถนพ หอมจันทร์
สำหรับความการสนทนากับท่านอาจารย์ ที่นำมาเผยแพร่
ขออนุโมทนาคุณกัณหา อรุณษะนันท์ พลอากาศตรีหญิงกาญจนา เชื้อทอง และทุก ๆ ท่าน
ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือเล่มนี้
และ ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านครับ

